

Klamstvá a fakty

k článku portálu FAKT24 zo dňa 4.5.2017 pod názvom

„Otec a manžel inkasovali obrovské milióny. Nové zistenia v kauze sudkyne Javorčíkovej“

Dňa 4.5.2017 portál FAKT24 zverejnil na internete uvedený článok bez toho, aby mi predtým poskytol možnosť zaujať stanovisko k jeho obsahu. Článok bol zverejnený pod týmto linkom:

[Otec a manžel inkasovali obrovské milióny. Nové zistenia v kauze sudkyne Javorčíkovej!](#)

Dňa 10.5.2017 ma e-mailom oslovil šéfredaktor portálu Martin Simonides, aby som sa k nemu vyjadрила. Keďže dovtedy som o článku nemala vedomosť, podávam až teraz toto vysvetlenie:

1. Tvrdenie, že sa mi nepodarilo kandidovať do súdnej rady prostredníctvom prezidenta a teraz to skúšam s podporou niekoľkých sudcov:

O nomináciu do Súdnej rady SR prostredníctvom prezidenta Slovenskej republiky som sa nikdy neuchádzala a táto mi nebola zo strany pána prezidenta ani ponúknutá. Keďže je to klamstvo, Kancelária prezidenta SR sa od toho musela dištancovať.

To čo sa nikdy nestalo, sa nedá dokázať.

2. Tvrdenie, že rovno po skončení školy som zamierila na Generálnu prokuratúru, kde som sa stala nomenklatúrnou prokurátorkou, a zviditeľnila som sa v obľube obžalovávať „páchateľov“ nedovoleného opustenia republiky s následnými tvrdými nepodmienečnými trestami.

09/1980 : ukončené štúdium na Právnickej fakulte UK,

10/1980 – 10/1981 : čakateľská prokurátorská prax na Obvodnej prokuratúre Bratislava IV.,

28.10.1981 – prokurátorská záverečná skúška,

11/1981 – 12/1985: vymenovaná do funkcie prokurátorky s miestom výkonu na Obvodnej prokuratúra Bratislava IV.,

01/1986 – 04/1992: vymenovaná do funkcie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave.

Na Krajskej prokuratúre v Bratislave som bola na výkon funkcie zaradená do 1.stupňovej trestnej agendy, kde som dozorovala veci najzávažnejších násilných a ekonomických trestných činov. Podľa vtedy platného zákona o prokuratúre č. 60/1965 Zb., ktorý platil až

do roku 1993, radoví prokurátori len pripravovali žaloby, ktoré podávali ich nadriadení prokurátori. V mojom prípade Krajský prokurátor v Bratislave. S trestnými činmi opustenia republiky som pri mojom zaradení prišla do kontaktu len výnimočne a nepamätám si konkrétne žaloby. Navyše v období rokov 1982 až 1987 som bola 2 krát na materskej dovolenke a moja prax ako mladej prokurátorky bola do roku 1989 krátka.

Dôkazy: archív Krajskej prokuratúry v Bratislave

3. Tvrdenie, že po novembrovej revolúcii bolo nomenklatúrnej dvojke otec/dcéra na pôde prokuratúry príliš horúco a rýchlo som objavila v sebe predpoklady pre prácu sudkyne. Bez výberového konania som sa dostala priamo na Krajský súd Bratislava, kde som dodnes.

Po tom ako mi boli pridelené koncom 90-tych rokov naraz prípady hromadnej vraždy dozorcov v Lepoldovskej väznici, obnovený prípad vraždy Ľudmily Cervanovej, a vraždy malých detí obv. Jozefom Cifrom, rozhodla som sa odísť z trestnej agendy. Využila som možnosť, že v roku 1992 sa vytvorili obchodné súde, na ktorých bol nedostatok sudcov.

05/1992 : vymenovaná do funkcie sudkyne s miestom výkonu na Krajskom súde v Bratislave, pričom prokurátorská skúška bola zákona o sudcoch č. 385/2000 Z.z. uznaná ako justičná skúška,

1992 – 2008: sudkyňa obchodného kolégia so špecializáciou na zmenkovú agendu, pričom v roku 2006 som bola sudcami zvolená za predsedníčku tohto kolégia. V tejto funkcii som pôsobila až do môjho preloženia opatrením predsedníčky súdu od 1.4.2008 na občianskoprávne kolégium,

2008 - doposiaľ: predsedníčka senátu občianskoprávneho kolégia.

Dôkazy: archív Krajskej prokuratúry v Bratislave a Krajského súdu v Bratislave

4. Otec pani Javorčíkovej sa stihol presláviť najmä žalobou tzv. bratislavskej päťky s následným väznením disidentov. Nakoľko jej agendou boli najmä konkurzy a zmenky, nie je prekvapením, že jej otec sa stal obratom advokátom a konkurzným správcom. Desiatky konkurzov sa mu len tak sypali a miliónové odmeny tiež.

- V konkurznej agende som na krajskom súde nikdy nepracovala,
- Môj otec JUDr. Ján Javorčík pôsobil v rokoch 1973 – 1986 ako riaditeľ personálneho odboru Generálnej prokuratúry SR. Potom krátky čas pôsobil na Štátnej arbitráži

a tesne pred revolúciou pracoval ako Mestský prokurátor v Bratislave. Nepamätám sa, žeby priamo dozoroval nejaké trestné veci,

- V roku 1990 otec odišiel do advokátskej praxe; t.j. v čase, kedy som ešte pracovala na Krajskej prokuratúre v Bratislave (až do roku 1992),
- Ako konkurznému správcovi mu boli pridelené 3 konkurzné veci, z toho v jednej pod sp. zn. 1K/68/2004 bol konkurz zrušený pre nedostatok majetku. V druhej veci pod sp. zn. 6K/240/97 bol konkurz zrušený po uspokojení pohľadávok veriteľov a otcovi bola rozhodnutím súdu vyplatená odmena približne vo výške 13 300,- Eur. Najväčší, ale aj jeden z najťažších konkurzov vôbec, bol otcovi pridelený v roku 1995 pod sp. zn. 38K/11/95 a otec na ňom ako správca pracoval až do odchodu do dôchodku dňa 30.11.2007. Doposiaľ ešte nie je právoplatne skončený. Za 12 rokov práce bola otcovi vyplatená zákonná odmena na základe rozhodnutia súdu približne vo výške 1 294 500,- Eur.

Dôkazy: súdne registre Krajského súdu v Bratislave

5. Pani sudkyňa nelenila ani na pôde exekúcií. Na ich následné vymáhanie bol až príliš často ustanovený jej manžel exekútor Stránský. Miliónové odmeny boli samozrejmosťou.

- Ako sudkyňa krajského súdu som nikdy nepracovala v exekučnej agende. Navyše exekútorov si vybrali samotní oprávnení a súdy na to vtedy nemali dosah,
- Tvrdením, že som sa s bývalým manželom v zmenkových veciach obohatila o viac ako 200 miliónov korún, sa ma už v minulosti pokúšali opakovane zdiskreditovať. V čase keď ministerkou spravodlivosti bola JUDr. Viera Petříková, bolo na mňa dňa 26. apríla 2010 zo strany Ministerstva spravodlivosti SR dokonca podané trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Uznesením zo dňa 17.9.2010 pod ČVS: PPZ-107/BPK-B-2010 vyšetrovateľ podnet na začatie trestného stíhania odmietol, pretože neexistujú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali podozrenie z naplnenia znakov tohto trestného činu,
- Vzhľadom na spôsob podnikania môjho bývalého manžela Ing. Františka Stránskeho, bolo na môj návrh rozsudkom súdu, právoplatným dňa 3.11.1997, najprv zrušené naše bezpodielové spoluvlastníctvo, a rozsudkom právoplatným dňa 21.8.2001 bolo naše manželstvo rozvedené.

6. Po tom čo v roku 2008 prešiel senát pani Javorčíkovej od konkurzov k civilným žalobám s počtom prevzatých vecí 0 sa mu po úmornej práci podarilo dosiahnuť

počet nevybavených vecí 900! Nielen kvôli nevybaveným veciam, ale najmä z dôvodu nekvalitných rozhodnutí sa úspešne prepracoval medzi senáty s najnižšou produktivitou práce na KS Bratislava.

Zo súdnej štatistiky vyplývajú nasledovné údaje:

- K 1.4.2008 prešiel z obchodného na civilné kolégium okrem môjho ešte jeden obchodný senát. Všetkým ostatným civilným senátom sa pozastavil nápad nových vecí až do dorovnania počtu vecí v našich senátoch s ostatnými. Do konca **roku 2008** napadlo do môjho **senátu 542 vecí, z ktorých sme v tomto roku vybavili za 8 mesiacov 374 vecí, a ja osobne ako riadiaci predseda senátu 122 vecí.**
- Za roky **2009 až 2015** bol priemerný výkon nášho senátu 570 vybavených vecí ročne. Z toho môj **osobný priemerný ročný výkon bol 194 vecí ročne.** Oproti dvom porovnateľným kolegom v tej istej pozícii riadiaceho predsedu senátu som za celé toto obdobie **rozhodla oproti jednému z nich o 329 vecí viac a oproti druhému o 280 vecí viac.**
- V **roku 2016,** kedy som bola v senáte **jediným predsedom,** rozhodol náš senát **546 vecí ,** z toho **ja aj ako sudca spravodajca 195 vecí.** Z ročného štatistického výkazu sudcu za rok 2016 vyplýva, že **priemerný výkon sudcu v agende Co** bol na Krajskom súde v Bratislave **126 vecí ročne** a v celoslovenskom priemere **158 vecí ročne.**
- Počet **reštančných vecí v období rokov 2008 až 2016 bol v mne pridelených veciach v pomere ako u väčšiny sudcov občianskoprávneho kolégia.** Nášmu senátu v tomto období taktiež neboli zrušené rozhodnutia vo väčšej miere ako ostatným senátom.

Dôkazy: súdna štatistika Krajského súdu v Bratislave

Na portáli FAKT24 o mne v priebehu tohto roka vyšli už tri články. S celkom zjavným úmyslom zdiskreditovať moju osobu v súvislosti s možným členstvom v súdnej rade. Je nepochybné, že základ k nim vyšiel z justičného prostredia a portál vychádzal z nepravdivých informácií. Celý profesijný život som pritom pracovala v „tvrdom výkone“ bez akýkoľvek výhod a funkcie som mala len volené sudcami. Za moje aktivity v stavovských organizáciách sudcov alebo sudcovskej samospráve som si vyslúžila nanajvýš šikanu na pracovisku.

Sú na mieste otázky, kto a prečo si dal takú námahu, a prečo práve vo vzťahu ku mne. **Kto a prečo sa bojí mojej prípadnej účasti v súdnej rade?**

V Bratislave 14. mája 2017

JUDr. Katarína Javorčíková